

Terraza del Casino, Madrid

PROJECT: JAIME HAYÓN

TEXT: ALINA TRUFIN

FOTO: WWW.HAYONSTUDIO.COM, WWW.CASINODEMADRID.COM

TRANSFORMAREA PRIN REMODELARE A UNEI ARHITECTURI EXISTENTE, IMPUSĂ ADESEA DE NECESARA ADAPTARE, FUNCȚIONALĂ SAU ESTETICĂ, A MATERIEI ÎMBĂTRÂNITE LA ASIDUELE REVENDICĂRI ALE CONTEMPORANEITĂȚII ÎNSEMNEAZĂ ÎN FAPT O SCRIERE/RESCRIERE A UNEI POVEȘTI. ELEMENTELE CONSTITUTIVE ALE RĂVNITEI DEVENIRI, ADĂUGĂRI CONDIȚIONATE SOCIAL ȘI CULTURAL ȘI SUPUSE INSTANȚEI ESTETICE, PUN ÎN DIALOG NOUL ȘI VECHIUL ȘI INSTITUIE, SUB SEMNĂTURĂ AUTENTICĂ DE AUTOR, ALTE RELAȚII ÎNTRE UTILIZATORI ȘI SPAȚIU, LUMINĂ ȘI MATERIE, CE CONCURĂ LA ÎNCHEGAREA UNEI ORIGINALE ATMOSFERE.

În această cheie poate fi descifrată intervenția orchestrată de Jaime Hayon asupra restaurantului aflat la ultimul nivel al Cazinoului din Madrid. „Povestea” aleasă pentru amenajarea interiorului pare a intermedia o incursiune în „Țara vrăjită” a lui Alice, căci, odată pătrunși în spațiul presărat de elemente fantastice, onirice, pe cât de contrastante ca formă și materiale, pe atât de elegante în alăturare, te întreb de „aieva sunt toate sau vis”?

De altfel, ceea ce l-a făcut celebru pe designerul de 34 de ani, plasându-l în avangarda artistică spaniolă este tocmai nostalgia pentru un limbaj teatral ce îmbracă o poveste în care ascultătorul să se regăsească, spusă coerent, cu putere, dar și cu emoție. Fie că face artă grafică, design vestimentar, de mobilier sau industrial, artistul, cu studii la universitățile din Madrid și Paris, ultima oferindu-i cadrul întâlnirii cu maestrul Philippe Starck, pare a sfida convenționalul. Stau mărturie lucrările realizate pentru mari companii internaționale printre care amintim Benetton, Metalarte, Artquitect Edition, Bisazza, Coca-Cola, Fontvella Danone Group, BD Editiones, Adidas etc. Cactuși ceramici, sculpturi zoomorfe alături de un Pinocchio uriaș, oglinzi baroce reflectând un „jet set” sofisticat în formă sunt câteva dintre elementele ce concură la realizarea unei atmosfere fantastice, în care jocul și ironia intermediază ieșirea consumatorului de artă din spațiul real spre o lume poetică, suprarealistă. Reluarea stilurilor istorice și transpunerea în chei moderne, accesoriul anecdotic, contrastele realizate prin alăturarea de materiale ce par a se contrazice reciproc, dar găsesc o metodă elegantă de coabitare, definesc un stil personal – acele Baroco Mediterraneo y Digital. Caracterizată prin creativitate, dinamism, delicatete, simulacru, această manieră de lucru își găsește abilitate de expunere în noul spațiu al restaurantului Terraza del Casino.

Cu o istorie coborând spre mijlocul secolului al XIX-lea, Cazinoul madrilean s-a instalat în propria clădire de pe Calle de Alcalá abia în 1910. Construcția, realizată din contribuțiile membrilor, avea să fie urmea unui concurs internațional, cu participarea celor mai buni arhitecți francezi și spanioli ai momentului. Realizată în stilul modernismului spaniol de început de secol XX, clădirea cu funcțiune socială cuprindea numeroase dotări de recreere destinate în exclusivitate membrilor: salonul principal (cu picturi de Alvarez Sotomayor, Romero de Torres, Manuel Benedito, Miguel Nieto), diningul somptuos, sală de biliard, salon pentru jocuri de cărți, bibliotecă în stil neogotic, sală de sport cu saună, terasă de vară etc. Pentru definitivarea lucrărilor supervizate de arhitectul Jose Lopez Sallaberry aveau să fie alese cele mai bune materiale și mână de lucru, aducându-și contribuția artizani de mobilier, confecții și sticlărie din Spania și din străinătate.

Cu trecerea timpului, funcțiunea devenită decrepită a făcut ca supraviețuirea cazinoului să devină o provocare. Declarată monument istoric în 1993, clădirea a făcut obiectul unui nou plan managerial ce propunea reabilitarea funcțională și reinscrierea acesteia în circuitul cultural de interes internațional. Din proiectul de adaptare a spațiului la schimbările societății contemporane face parte și amenajarea restaurantului-terasă realizată de Hayon Studio și definitivată în cursul anului trecut.

În locul interiorului sobru, decorat somptuos cu drapaje și tapiserii grele în tonuri de bej, designerul păstrează nota distinctă și nobilă, dar propune un spațiu teatral în alb-negru și tonuri de gri, punctat extravagant de piese decorative și de mobilier realizate anterior pentru BD, Metalarte sau Bisazza. Pentru crearea unei ambianțe delicat moderne în așteptarea unor delicatese culinare, se mizează pe contrastul vechi-nou într-o manieră inovatoare, care să reflecte în detaliu calitățile existentului construit, în acord cu funcțiunea dominantă și propunerile de meniu semnat de Paco Roncero sub îndrumarea lui Ferran Andria, unul dintre cei mai buni bucătari-șefi din lume.

Restaurantul compune linear două încăperi de dimensiuni reduse – salonul principal și separeul – tratate distinct prin alegerea materialelor și culorilor. Pardoseala de sticlă lucioasă cu plăci în alb și negru dispuse în tablă de șah amintind de stilul Dorothy Draper și cele două coloane remodelate în gips carton colorate gri, într-un ordin contemporan, punctează și ordonează primul spațiu. Sunt inserate elegant mese îmbrăcate în țesături lungi albe cu câte patru scaune cu design diferit – unele cu tăieturi drepte, altele cu muchii rotunjite – ce par a se adresa exclusivist vreunui anume personaj. Obiectele aduc la un loc tehnologia de ultimă generație și formele clasice, prin combinații de materiale considerate a fi reci și impersonale – plasticul, sticla, ceramica – cu materiale calde – pielea și lemnul – ce aparent se contrazic. Realizate din lemn, dar finisate pentru a căpăta un aspect lucios, de plastic, pentru un efect optic urmărit, scaunele îmbrăcate în piele moale, gri constituie reinterpretări extravagante ale stilurilor de secolului al XVI-lea. Formele lejere și organice sunt întărite de detalii clasice, sporind astfel termenii contradicției.

Peretele de oglinzi tăiate romburi creează minunate reflexii, supradimensionând spațiul. Candelabrele nouveau-baroque, model realizat manual pentru Metalarte, ușile de acces fațetate cu inserții șlefuite asemeni pietrelor prețioase, piese precum lampadarul-ciupercă de pe masa de recepție și diverse obiecte de decor în culori complementare definesc cu umor un ambient contemporan, un spațiu eminent public, comunicativ și accesibil.

